

בבית המשפט העליון

בש"פ 4918/01

בפני:

המבקשת:

7 1 1

המשיב:

**בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996-**

תאריך הישיבה:

בשם המבקשת:

בשם המשיב:

החלטה

בכתב אישום שהגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בנצרת, היא "יחסה למשיב עבירות רצח, חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק שלא כדין. על פי גרסתה, תקף המשיב אדם על רקע סכסוך עסקי, ודקר אותו מספר רב של דקירות, אשר כתוצאה מהן נגרם מותו של הקורבן.

כתב האישום בעניינו של המשיב הוגש בתאריך 6.7.00, ובתאריך 21.9.00 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המדינה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. שמיעתן של הראיות החלה בחודש דצמבר 2000, ומאז התקיימו שש ישיבות בהן נשמעו עדים לא מעטים, והדיון נדחה להמשך בחודשים ספטמבר - נובמבר 2001.

משתמו תשעת חודשי המעצר הראשונים, נעתר בית משפט זה לבקשת המדינה והורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, ועתה מונחת בפני בקשה שניה מאותו סוג. כאמור, עתיד בית המשפט

המחוזי לחדש את שמיעתו של התיק רק בחודש ספטמבר 2001, ודי בעובדה זו כדי שכל תקופת המעצר המבוקשת הפעם תחלוף מבלי שהדיון יתקדם התקדמות של ממש. זאת ועוד, עד לסוף פרשת התביעה נותרו לשמיעה עדים לא מעטים, ועל כן ברור כבר עתה שהמדינה עתידה לפנות בבקשות נוספות להארכת מעצרו של המשיב, ואת המצב הזה בדיוק ביקש המחוקק למנוע בהוראתו של סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות מעצר - אכיפה), התשנ"ו 1996-. בסעיף זה הביע המחוקק את דעתו כי יש לסיים כל הליך פלילי המתנהל נגד נאשם השוהה במעצר במהירות מרבית, והכלל הוא שאין לחרוג מתקופת תשעת החודשים שמניינה מיום הגשתו של כתב האישום. ההוראה הנוספת שנקבעה בסעיף 62, מטרתה לעסוק במקרה החריג, בו לא ניתן היה לסיים את ההליכים, על אף המאמצים שהוקדשו לכך.

לדאבוני, אינני יכול לומר כי תיק זה נשמע בקצב הראוי לו. קיומן של שש ישיבות בלבד מאז חודש דצמבר 2000, בתיק בו נתון הנאשם במעצר, היא החטאה של המטרה אותה הציב המחוקק בחוק המעצרים בכלל ובסעיף 61 בפרט.

חרף זאת, לא ראיתי את עצמי בן חורין לשלח את המשיב לחופשי, הואיל וטמונה בכך סכנה לציבור. המעשים אשר יוחסו לו, חומרתם מופלגת, שהרי הם גרמו לקיפוח חיי אדם. יותר מכך, משיב זה חטא בעבר לא אחת בעבירות של אלימות, ואף נשא בעונש מאסר, ועל כן החשש שיחזור לבצע עבירות מסוג זה הינו מוחשי.

במצב זה לא נותר לי אלא להורות על מעצרו של המשיב, ולהביע משאלה שבית המשפט המחוזי ימצא דרך לזרז את הדיון חרף יומנו העמוס.

אני מחליט אפוא, להאריך את מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים, החל מתאריך 5.7.01, או עד למתן פסק דין בת.פ. 1133/00, של בית המשפט המחוזי בנצרת, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בתמוז תשס"א (27.6.01).

ש ו פ ט

העתק מתאים למקור O02.01049180 /אז
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה טרם פרסומו
בקובץ פסקי הדין של בית המשפט העליון בישראל.

שמריהו כהן - מזכיר ראשי

בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444